

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 września 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanej E. Z. na rzecz powoda Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) – Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 203,80 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lutego 2014 roku do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, wnosząc o jego uchylenie.

Skarżąca podniosła, że znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej i uiszczenie na rzecz powoda zasądzonej na rzecz powoda kwoty stanowi dla nie poważne obciążanie. Ponadto wskazała, że w dniu kontroli biletów posiadała ważną migawkę, a jej nieokazanie kontrolerowi było spowodowane zagubieniem opisanego dokumentu.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Ustalenia faktyczne, jak również ocena prawna przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przez Sąd Rejonowy, znajdują pełną akceptację Sądu Okręgowego.

Ustosunkowanie się do zarzutów apelacji wymaga przede wszystkim uporządkowania okoliczności, które leżą u podstaw stanu faktycznego niniejszej sprawy. Okolicznością bezsporną bowiem jest, że w dniu 24 stycznia 2014 roku pozwana podróżowała środkiem komunikacji miejskiej w Ł. i nie posiadała przy sobie ważnego biletu uprawniającego do skorzystania z tego środka transportu. Faktom tym nie zaprzecza zresztą nawet sama skarżąca.

Pozwana swojej racji upatruje jednak w twierdzeniu, że pomimo nieokazania biletu kontrolerowi, posiadała w omawianym okresie bilet miesięczny, tzw. migawkę uprawniający ją do przejazdu środkiem transportu miejskiego, w którym w dniu 24 stycznia 2014 roku dokonano kontroli. Stąd też zdaniem pozwanej brak było podstaw do wystawienia w wyniku przeprowadzonej kontroli biletów wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż.

Ze stanowiskiem tym nie można się zgodzić. Dla uzasadnienia tego poglądu odwołać należy się przede wszystkim do treści Uchwały Nr XXXI/551/12 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie ustalenia opłat za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego w Ł. (publ. Dz. Urz. Woj. (...) z 2012 roku poz. 517, ze zm.), która w § 9 ust. 1 wyraźnie stanowi, że w razie stwierdzenia przez kontrolera braku biletu lub posiadanie biletu nieważnego za przejazd osoby, pasażer jest zobowiązany do uiszczenia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż o wartości równej cenie biletu jednoprzjazdowego.

Pozwana nie wykazała w toku postępowania przed Sądem I instancji, że posiadała w dacie kontroli ważny bilet miesięczny, na którą to okoliczność powołała się w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Skarżąca nie zdołała również udowodnić, że uiszczała opłatę za przejazd w innej przewidzianej przepisami cyt. uchwały formie. Co więcej, pozwana nie składała do przewoźnika odwołania od decyzji kontrolera, nie zwróciła się również o anulowanie wezwania do uiszczenia opłaty dodatkowej z uwagi na fakt posiadania biletu miesięcznego.

Stąd też prawidłowa jest konkluzja Sądu Rejonowego, że wobec stwierdzonego u pozwanej braku dowodu uiszczenia opłaty za przejazd powód był do obciążenia jej opłatą dodatkową i opłatą za podróż. Prawidłowości powyższego stwierdzenia w niczym nie podważa załączona do apelacji kserokopia wydruku Raportu historii sprzedaży na rzecz pozwanej E. Z. biletów miesięcznych, w którego wynika, że zakupiła ona w dniu 23 stycznia 2014 roku migawkę w trybie sprzedaży reklamacyjnej. Okoliczność ta nie uchyła automatycznie obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej

wystawionej za brak ważnego biletu, albowiem przesłanki anulowania opłaty dodatkowej zostały określone w przepisach prawa miejscowego. Miarodajny w tym względzie jest przepis § 10 ust. 1 cyt. uchwały Rady Miejskiej w Ł., zgodnie z którym opłata dodatkowa zostaje anulowana, zaś uiszczona podlega w całości zwrotowi, w przypadku opłacenia opłaty manipulacyjnej w wysokości 10 złotych i przedstawienia w terminie 7 dni od daty wystawienia wezwania do uiszczenia opłaty dodatkowej ważnego w czasie kontroli imiennego biletu okresowego bądź aktualnego w dniu kontroli dokumentu poświadczającego uprawnienie do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego. W przypadku kradzieży imiennego biletu okresowego opłata dodatkowa zostaje anulowana a opłaty manipulacyjnej nie nalicza się jeżeli pasażer przedstawi zaświadczenie wydane przez Policję potwierdzające zgłoszenie tego zdarzenia.

W sytuacji procesowej z jaką mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie żaden z powyższych warunków nie został spełniony. Należy przy tym podkreślić, iż siedmiodniowy termin, o którym mowa w uchwale, należy uznać za termin zawity, po upływie którego po stronie podróżnego wygasa możliwość wykazania posiadania dokumentów uprawniających do przejazdu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 w k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł z mocy art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 6 pkt 1 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U.2013.490 j.t. ze. zm.) stosownie do wyniku postępowania. Na koszty te złożyła się kwota 60 złotych kosztów zastępstwa procesowego.